

Z RÁJE DO RÁJE

**JERUZALÉM ZE ZLATA,
DRAHOKAMŮ A PEREL**

TAJEMNÝ BABYLON

NAŘÍZENÍ - MANDÁTY - VÝNOSY

PÝCHA

Medzi najväčšie nebezpečenstvá, aké hrozia kresťanom, patrí duchovná pýcha. Pýcha nás vedie k myšlienke, že sme nejakým spôsobom imúnni voči niektorému druhu hriechu. Musíme si však uvedomiť, že všetci máme rovnakú hriešnu prirodzenosť, ktorá odporuje Pánu Bohu. Bez moci Božieho Ducha, ktorá nás drží pod kontrolou, by sme mohli, ak by sa nám naskytla vhodná príležitosť, podľahnúť akémukoľvek hriechu. Ak si uvedomujeme náš bezmocný stav bez Ježiša Krista, môže nám to pomôcť, aby sme nepadli do hriechu samospravodlivosti.

Božie prikázania boli napísané Božím prstom, štyri na jednej doske a šesť prikázaní na druhej. Pamätajme, práve štvrté sobotné prikázanie má byť zachované na počesť svätého Božieho mena (Iz 58,13.14). Sobotu nebola pribitá na kríž. Keby tomu tak bolo, platilo by to i pre ostatných deväť prikázaní a my by sme ich mohli prestupovať, ako sa prestupuje štvrté prikázanie. Uvažujme o tom, milí priatelia. Pán Boh sobotu nezmenil, pretože sa nemení (Mat 3,6). Pápežstvo preložilo siedmy deň na prvý deň týždňa, to ono zmenilo zákony (Dan 7,25). Taká je skutočnosť, ktorú ani nepopiera. Sobotu je veľkým znamením, ktoré spája srdcia svätých, milujúcich a

očakávajúcich Pána Boha, ktorý skoro príde. Milí priatelia, sme pripravení? Na to si každý musí odpovedať sám. Nie sme zodpovední za druhých, musíme sami študovať Božie slovo a podľa neho žiť, predstavovať Boží charakter, nie svoj či svojich nadriadených. Pre tých, ktorí raz uverili, sobotu svätili a užívali požehnanie, ktoré sobota prináša a potom by odstúpili od jej zachovávanie, sami by si uzavreli brány do svätého mesta. Pán má ľudí, ktorí o tom ešte nevedia, nepoznali sobotu a nezachovávajú ju, takých ktorí nezavrhlí svetlo o sobote. Ale príde čas, keď budeme naplnení Svätým Duchom (Hoz 6,2.3) a budeme sobotu hlásať ešte dôraznejšie, čo nahnevá ostatných, pretože nebudú môcť poprieť túto pravdu o sobote. Píšem to preto, aby sa každý nad tým zamyslel a zbytočne nestratil večný život.

Aké to bude krásne, keď Pán Ježiš otvorí brány svätého mesta zo zlata a povie, aby sme vošli (Iz 26,2). Uvíta tých, ktorí zachovali Božie prikázania, a preto majú právo k stromu života (Zj 22,14). Životné okolnosti nerozhodujú o našom šťastí či spokojnosti, ale náš postoj k životu. Pán Boh vedie ľudí do hlbokých vôd nie preto, aby sa utopili, ale preto, aby ich očistil. Prajeme krásny deň a požehnanú prichádzajúcu sobotu. ■

Oravcoví

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volný.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ6601000000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Pýcha ORAVCOVÍ	ÚVODNÍK
4	Jeruzalém ze zlata, drahokamů a perel J. KOVÁČIK	NOVÝ JERUZALÉM
11	Tajemný Babylon F. POSLUŠNÝ	MOC BLUDU
17	Nařízení - mandáty - výnosy J. KOVÁČIK	LIDÉ U MOCI
26	Silné řeči se hodí ke každému P. ŠULÁK	PŘÍSLOVÍ
28	Tvůrci pokoje	Z KNIHY
29	Mučedníci křesťanské víry	
28	Pozvánka	
30	Reklama	

» *Zdaliž jsem nepřikázal
tobě, řka: Posilni se a
zmužile se měj, neboj se,
ani lekej, nebo s tebou jest
Hospodin Bůh tvůj, kamž se
koli obrátíš.* «

Jozue 1,9

JERUZALÉM ZE ZLATA, DRAHOKAMŮ A PEREL

Dnes vás chci pozvat, proti proudu času, o 2000 let zpět, do přírodního hlediště, z kterého mohl jeden římský trestanec – vězeň, sledovat v „předpremiéře“ zvláštní děj, jehož skutečná premiéra se uskuteční až v budoucnu – až po uplynutí tisíciletého pobytu svatých v nebeských dvorech... Obdivujme i my – alespoň Janovýmá očima, co mu bylo tehdy ukázáno...

„A já Jan viděl jsem město svaté Jeruzalém nový...“ Zj 21, 2.

Jan, který nám zanechal tuto informaci o tom, co mu bylo ve vidění ukázáno, není nikdo jiný, než ten Jan, který s dalšími učedníky obdivoval nádheru a majestátnost chrámu, jenž byl součástí města Jeruzaléma /Mt 24, 1/, opevněného ze všech stran hradbami s vestavěnými masivními branami.

Pohled na toto město musel být jistě úchvatný! Město nebylo zabezpečeno pouze hradbami, dílem lidské dovednosti, ale bylo obklopeno i přirozeným opevněním, horami, dílem Boží ruky. (Ž 122, 4; 125, 2)

Nyní se ovšem nechci kochat Jeruzalémem, který obdivovali učedníci, jenž byl pýchou všech Židů a o kterém Pán Ježíš vyřkl smutné proroctví na základě jiné staré předpovědi u Micheáše 3, 12. Bude tedy řeč o nebeském Jeruzalému, který byl ukázán Janovi na ostrově Patmos. Chci se podrobněji podívat na...

a) Jeho hradby (zdi) a v nich zabudované perlové brány: Zj 21, 12. 13. 21

b) Jeho hradby a základy: v. 14.

Výraz NOVÝ JERUZALÉM se v Bibli vyskytuje pouze dvakrát – ve Zjevení. První zmínka je v 3, 12 v Ježíšově zaslíbení, daném vítězům sboru Filadelfia: „... napíši na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého Nového Jeruzaléma, sestupujícího z nebe...“

Po druhé se Jan zmiňuje o Novém Jeruzalémě, když viděl, jak se toto město lehce snáší a pak přistává na hoře Olivetské (Zj 14. 4), ze které Pán Ježíš odcházel v doprovodu andělů do svého nebeského sídla.

Kdysi jsem s velkým zájmem četl knihu od V. Zamarovského „Za siedmimi divmi sveta“, ve které autor předkládá před zraky čtenářů popisy nejrozumnějších skvostů starobyklých staveb, vytvořených lidským géniem. Mojí

snahou ovšem je obdivovat nejmonumentálnější stavbu, vyprojektovanou a zrealizovanou mimo naši Zemi – ve vesmíru. (Žd 11, 10)

NASA se snaží vypouštět své „umění“ – satelity a raketoplány „ke hvězdám.“ Jak už bylo řečeno, Nový Jeruzalém „bude sestupovat“ opačným směrem – z mezihvězdného prostoru na Zem, do oblasti, která se stala domovem Abrahama a jeho lidu, a kde žil i Pán Ježíš!

Sledujme tedy společně jedinečnost a nádheru očekávaného Města, kterého se dotýká víra všech věřících – ve všech dobách!

Dříve než začneme obdivovat hradby a brány Nového Jeruzaléma, chci se ještě zastavit u hradeb (opevnění) starobylého Babylona. Babylon byl obehnán dvěma mohutnými hradbami, kamennými hradbami. Šíře vnitřní zdi měřila asi 7 m a vnější přibližně 3, 5 m. Obvod hradeb byl 365 štádií (honů). Jedna štádia = 185 m to znamená, že celková délka činila asi 7 km! V hradbách byly masivní brány (měděné), opatřeny železnými závorami. (Iz 45, 1-3)

Babylon byl z lidského pohledu nedobytný. Jeho vládcové si to alespoň mysleli! Perský král Kýrus, měl ovšem slávu a pýchu Babylona srazit až k zemi – na základě Božího rozsudku, napsaného Boží rukou na zeď jednoho z paláců: MENE, MENE TEKEL UFARSIM! Da 5, 25. I když lidé zařadili Babylon mezi 7 divů světa, co jsou jeho zdi, brány a bohatství proti Novému Jeruzalému? Jsou ničím! Jeho sláva už dávno zhasla!

1) Hradby a brány Nového Jeruzaléma Zj 21, 12. 13. 21

Jak už jsem zmínil, starobylá města byla obklopena hradbami, byly to pevnosti (vzpomeňte na Jericho). V hradbách byly vestavěny brány, které měly různé funkce; v nich se uzavíraly obchody, smlouvy, zasedali v nich soudci, byly místem veřejných shromáždění, atd.

Město Jeruzalém za Nehemiáše, mělo asi 12 bran. (Ezd 3) Jejich rozměry byly různé.

Nyní se pomyslně postavme před hradby Nového Jeruzaléma a prohlížejme jeho 12 bran. Jsou situovány na čtyři světové strany, na každou 4 brány. To, co je u nich nepřehlédnutelné, **je materiál - každá je z jedné perly!**

Perly „rostou“ v mořských živočiších – v perlorodkách. Perla je ztvrdlá hmota uhličitanu vápenatého, je kulovitého tvaru, má bílou barvu duhovitého nádechu. Cena pravých perel je velice vysoká! Hledači perel, často při potápění zaplatí svým životem. Perla je vlastně malá kulička.

V Bibli se o perlách mluví od knihy Job až po Zjevení. Přestože jsou velice vzácné a drahé, Job tvrdí, že cennější nad ně je dosažení moudrosti, pocházející od Boha. (Job 28, 12-28)

Nevím, neznám a ani jsem nevypátral, jakého rozměru jsou perly umístěné v hradbách Božího města! Předpokládám, že budou mít úctyhodné rozměry! Kdybych předpokládal, že šíře a výška budou „pouze“ 5x20 m, je to pro nás nepředstavitelné!

Zajímavou informaci o perlové bráně – týkající se Nového Jeruzaléma – nalézáme v knize Rané spisy (str. 6): „Všichni byli oděni od ramen až k nohám nádherným bílým pláštěm. Andělé byli všude kolem nás, když jsme šli přes skleněné moře k bráně Města. Pán Ježíš pozvedl své mocné, slavné rámě, uchopil perlovou bránu na lesknoucích se stěžích, odsunul ji stranou a pravil k nám:

„Umyli jste svá roucha v mé krvi, pevně jste se zastávali mé pravdy, vstupte!“ Všichni jsme vešli a cítili, že jsme měli právo vstoupit do Města. EW 17

Na perlových branách

jsou jména dvanácti synů Izraelských. To je velice význačné vyznamenání! To se děje i dnes, že budovy, případně jiné objekty, jsou pojmenovány po lidech, kteří v minulosti něco dokázali. Ale jména Jakobových synů? Tady něčemu nerozumím...!

- a) Vzpomínáte si na tyto muže? Nechci zde rozvádět, čeho se který z nich dopustil – kromě Josefa a Benjamína... JAKÉHO BEZPRÁVÍ SE

DOPUSTILI NA Josefovi a jaký podvod, spáchali na svém otci. Pak si uvědomíme, že tato Boží pocta je skutečností. Jan to viděl a co viděl, popsal. Tato jména se budou skvět na perlových branách!

Dvaadvacet let – přestože už sami byli otci – svému otcovi neřekli, co udělali s Josefem! Až když se podruhé vrátili z Egypta a Josef se jim představil „já jsem Josef!“ Tu už museli s pravdou ven! A přece, „co je u lidí nemožné, je možné u Boha!“

„Ještě jedno pokoření museli bratři podstoupit. Vyznali se svému otci z podvodu a krutosti, kterou na něm spáchali, a která tak dlouho ztrpčovala jejich životy. Jákob by je nikdy nepodezříval ze spáchání tak hrozného činu. Když však viděl, že všechno dobře dopadlo, svým zbloudilým dětem odpustil a požehnal jim.“ PP 165-6; PP 232 ang.

a) Pořadí jmen, ale podle kterého seznamu? Jsou 3 a jsou v nich určité rozdíly

+) V 1M 49 jsou jména uvedena v pořadí, v jakém jim Jákob žehnal před svou smrtí.

++) V 5M 33 jsou zaznamenána jména, kterým žehnal Mojžíš – požehnání platilo jejich potomkům, neboť dvanáct synů Jákobových už nežilo! A jména jsou v jiném pořadí, než v 1M 49. Zde se už nevyskytuje jméno SIMEON! Proč? Nevím!

+++)Ve Zjevení 7 jsou uvedena jména dvanácti pokolení zapečetěných, z každého pokolení po 12 tisících. Jenže v tomto výčtu schází jméno Dan a je nahrazeno jménem Manasses, Josefovým synem! To jsou záhady!

2) Základy a hradby Zj 21, 14. 17. 19

Městské hradby (zdi) jsou vybudovány (postaveny) na dvanácti základech. Jan uvádí, že každý základ je z jiného materiálu – zářícího: JASPI, ZAFIR, CHALCEDON, SMARAGD, SARDONIX, BERYL, TOPAZ,

CHRYZOPAS, HYACINT a AMETIST. Jaká to nádhera, jaký třpyt! Lidské oko nikdy nic podobného nespatriilo!

Drahokam JASPIS není pouze jedním ze základních kamenů, ale celá městská obvodová zeď je z tohoto vzácného drahokamu!

Anděl v Janově přítomnosti změřil obvod hradeb – 12 000 honů, tj. 2 200 km. Šířka hradeb činila 144 loktů = cca 65 m! To je pořádný ochoz, z kterého svatí budou pohlížet na své okolí! Kolika proudová dálnice by mohla být na něm vybudována – asi dvacetiproudová!

A jelikož Město je postaveno do čtverce, jeho každá strana měří 2 200 km! Nezapomněl jsem ještě na něco, co měřil anděl? Ano! Je to jeho **výška**, která je taktéž **2 200 km!** Úžas nad úžas! Je to unikát, něco, co nelze pochopit!

Kdybychom se u jeho zdi postavili a snažili se dohlédnout do posledního „patra“ – budeme tam stát v němém údivu a beze slov! Předpokládám, že spasení budou mít mnohem lepší zrak, než máme dnes my, takže uvidí, kdo jim tam zvedá ruku na pozdrav!

A ještě něco: Když jsme se dozvěděli, jak obrovských rozměrů dosahuje Město – jak velké musí být jednotlivé drahokamy, které tvoří jeho základ? A jaké bloky jaspisu jsou použity pro zeď z jaspisu? Větší, než použili stavitelé pyramid pro faraóna? Ne teď – až jednou pochopíme, až Ježíš bude naším průvodcem.

Když se už blížíme k závěru popisu bran, základů a zdí svatého Města, nesmíme zapomenout na **jména vyrytá do jeho základů!**

Prvý výčet je u Matouše 10, 2-5

- 1) ŠIMON – PETR, 2) ONDŘEJ, 3) JAKUB- ZEBEDEŮV, 4) JAN, 5) FILIP, 6) BARTOLOMĚJ, 7) TOMÁŠ, 8) MATOUŠ, 9) JAKUB ALFEŮV, 10) LEBBEUS, 11) ŠIMON KANANITSKÝ, 12) JIDÁŠ IŠKARIOTSKÝ.

Tyto muže k apoštolství povolal a službou pověřil Pán Ježíš. Jenže, zde opět stojím před záhadou: Která jména apoštolů budou ve skutečnosti vyryta do základů Města? Jan je jistě viděl, ale nezaznamenal! Uvedl pouze, že se jedná o „Beránkovy apoštoly“ – a nic víc! Že tam nebude Jidášovo jméno, to si domyslíme – ale kdo jej nahradí?

A bude tam jméno MATĚJ, kterého jedenáct dodatečně zvolilo losem místo Jidáše? To ovšem není konec záhad kolem jmen apoštolů! Jejich seznam (počet) se později rozšířil. Ve Skutcích 14, 4. 14 se objevuje PAVEL a BARNABÁŠ, dále JAKUB, Ježíšův bratr. (Ga 1, 19) Otázka zůstává otevřená.

Závěr

Není pro nás důležité vědět, jak to Pán se jmény patriarchů a apoštolů vyřeší. Důležitější je vést takový život, aby naše jména byla zapsána v Beránkově knize života! Pak nám bude umožněno zasednout za stůl z čistého stříbra, dlouhého několik mil, za kterým budou sedět všichni vykoupení Jeho krví. A jaké bude menu, co se bude servírovat? Takové jídlo, jaké doposud žádný smrtelník neochutnal! Bude předloženo ovoce ze stromu života, manna a mnohé další druhy ovoce, jaké na této Zemi neroste... EW 19

Být tam se svým Spasitelem, bude tou největší odměnou, bude radostí, které se nic nevyrovná!

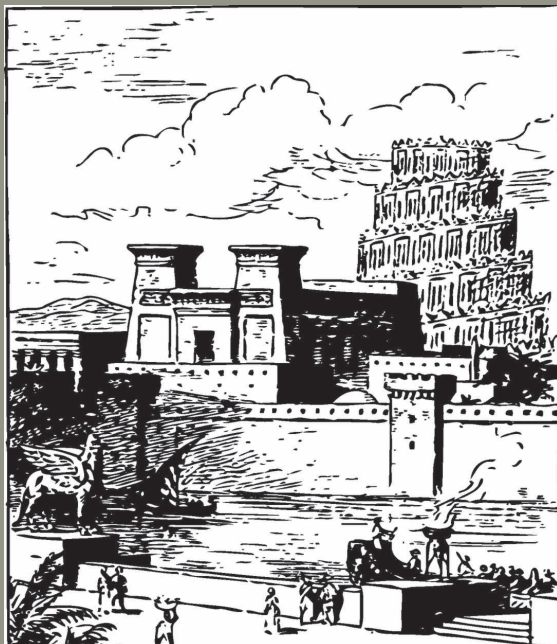
„Až boje pozemské ukončíme a do krás nebeských zaletíme, pohled na Ježíše bude nám tam základem radosti, klanění sám.“ (Písně Sionské 541)

Vidět nebeskou slávu ve vidění nebo ve snu, je úžasné, ale není to nic, proti tomu, až ji uzříme na vlastní oči! A přece: Když mladička E. Harmonová spatřila ve vidění slávu Nové Země, byla smutná, když se vše najednou rozplynulo. Napsala: „Cítím se zde velmi osamocena, neboť jsem viděla lepší Zem.“ EW20 Chceme zde ještě zůstat nebo toužíme po té lepší Zemi? Nedivím se Janovi, když po vidění slávy Nového Jeruzaléma řekl: „Přijdiž tedy, Pane Ježíši!“ ■

J. KOVÁČIK květen 2014

TAJEMNÝ BABYLON

V ýjev, který viděl Jan a hlasitě oznamoval nebeský posel, v němž mají pokračovat a šířit ho dál Ježíšovi následovníci, znamenal pro Jana porobení vlastního národa v době, na kterou žádný Žid rád nevzpomínal. Byla to smutná historie národa, kdy ztratil svoji svobodu a nezávislost a nikdy už ji potom nezískal, kromě krátké doby za časů Makabejců. Potom přišel stejně nenáviděný Řím, jehož nadvládu Jan zažil a který bude mít mnoho společného se zmíněným Babylonem. Nejdříve ale něco málo o starém Babylonu.

Počátek Babylona

Jeho historie je velmi stará. Počátek Babylona je zaznamenán v 1Moj. 11, 1-10. Ve verši desátém se říká, že byl postaven mimo jiné i Babylon. Samozřejmě že ne tak krásný, jaký známe z popisu Danielova, za časů Nabuchodonozora, jeho nejslavnějšího vládce. Ale také nejzpuštěnějšího a pyšného.

S některými jeho atributy se ještě setkáme později.

Jeho zakladatel (*Babylona*) Nimrod, byl pravnukem Noeho, to je možné vyčíst z Bible. Další zajímavosti kolem Babylona najdete v knize *Alexandra Hislopa: "Druhý Babylon,"* kde popisuje některé podrobnosti, které v Bibli nenajdete, ale zdají se být reálné. Budeme se několikrát dle potřeby k jeho zajímavým

postřehům vracet. A tak můžete posuzovat sami.

Podle tohoto autora, nebyl Nimrod bezbožný. Jeho žena Semiramis byla královnou starého Babylona, tehdy Babelu. Co se stalo po smrti Nimroda je podle autora nejen zajímavé, ale mělo i vliv na pojetí některých skutečností už ve starém židovství a ještě více na novodobé pojetí zliberalizované křesťanské církve.

Po smrti Nimroda se Semiramis narodil syn. Na tom by nebylo nic divného, ale také nic chvályhodného, kdyby... To kdyby tkvělo v tom, že královna namluvila lidu, že otcem jejího syna je duch zemřelého Nimroda. Přesvědčila lid, že se vtělil do slunce a dává lidem požehnání světla a tepla nutného k životu, a tak se stalo slunce bohem, kterého lidé uctívali. Říká se od jisté doby, „že lid chce být klamán,“ pak je to pravda v případě, že někdo zneužije pravdu tak, že do ní přimíchá část bludu takovým způsobem, že to na první pohled vypadá jako pravda, nezkoumá-li se pod objektivním měřítkem spolehlivosti. A to byl i tento případ.

Nemanželský syn nebyl důsledkem jejího zbožného života, ale

bezbožné rozmařilosti po smrti Nimroda. Semiramis udělala „z nouze ctnost“ jak se také někdy říká. Důsledkem ale bylo, že se po mnoha staletích stalo to, co bylo prorocky předpovězeno. Lidé, kteří měli vést lid ke svému zachránci, řekli: To už tady kdysi bylo a nebyla to pravda. O to se postaral Satan a rád, jako se postaral o blud se synem Semiramis.

Kdo byl ten nemanželský syn a jak se jmenoval? To už je v Bibli zapsáno a tak se znovu vrátíme na stránky této knihy. Před tím si ale ještě přečteme slova Alexandra Hislopa, který říká: „Lid uctíval Nimroda, Semiramis, ale i TAMUZE. Tak se nemanželský syn podvodnice Samiramis jmenoval. Stal se z něho lovec, jako byl jeho otec, ale asi ne tak dobrý, protože jednou ho při lovu zabil divoký kanec. Lidé ho začali oplakávat a uctívat stejně, jako jeho rodiče.“ Mnozí si pomyslí: Ale co to má společného se starými Židy a jak to s nimi souvisí?

Síla a moc bludu

S Židy nebo chcete-li s Izraelem to souvisí tak, že když se po mnoha staletích měl narodit ten, kdo měl vysvobodit lid, který Bůh vyvolil, zavrhli ho s poukazem na to, že je nemanželský syn. Nemanželský

syn a Mesiáš – Spasitel??? To není možné, to musí být podvod. (Mat. 1, 21.)

Už od Ježíšova narození, Satan vše režíroval tak lstivě, že nic nepoznali ani nejlepší učenci té doby s výjimkou těch, kteří teoretickou známost prorockých spisů prožívali v osobním životě. O dvou takových lidech podává svědectví Lukáš, v evangeliu 2, 25-38.

Tady nepůjde jen o detaily a podrobnosti starodávného případu, který náboženští učenci z Židů dobře znali, ale o mnohem vážnější věci. Nakolik se podrobnosti staré události shodují s pravdou, nechme historikům starověku, ale i oni se budou opírat o záznamy jiných, kteří zase čerpali z jiných historických pramenů. Svědci, kteří zažili tyto časy, již nežijí, jen jejich písemná svědectví a ta se přirozeně mohou lišit úhlem pohledu na celou věc. Závažné a zamyšlení - hodné ale je, že z pohledu problému, který studujeme, se věcně mnohé písemné záznamy obdivuhodně shodují se starou biblickou zvěstí. Jde o zbožštění a uctívání osob a je pozoruhodné, že to byl Boží lid – Izrael, kdo se jim klaněl.

Jde o pohanské zbožštění osobností Nimroda a Tamuze. Ti, kdo čtou

Bibli, vědí, že mají historický podklad, protože Bible se jimi do důsledků zabývá. Kdo tomu nechce věřit, nemusí, ale zprávám Bible by věřit mohl a měl.

Co však je důležitější, to jsou důsledky jejich zhoubné a s Bohem nepočítající činnosti, která má následky dodnes. Nejen že žili rozmařilým a bezbožným životem, ale náruživost jejich smilstva se také objevuje v charakteristice „šelmy“ z 18. kapitoly Zjevení, a je totožná s „Babylonom“ z 14,8. V obou verzích se objevuje zavrženíhodné „*smilstvo*“, které vychází z nedovolených vztahů mimo manželství. Nejde ale o tělesný význam, nýbrž duchovní. V Bibli nacházíme přirovnání vztahů *Bůh – Jeho ctitelé* k manželství, v němž se předpokládá trvalé spojení dvou lidí, muže a ženy. (Iz 54,5)

Smilstvo v oblasti duchovní, které také teologové někdy nazývají „*náboženský synkretismus*“, je slučování dvou protichůdných idejí nebo učení. To se dnes projevuje ve snaze ekumenického hnutí, které se snaží spojit nespojitelné. Je to snaha „šelmy“ využít neostražitosti své kořisti a vlákat ji do pozice, kde ji potom může snadno ulovit.

Jiný případ, jak si šelma počíná je ve snaze zasloužit si spasení sám, nebo z části sám a z části milosti prostřednictvím víry. Takoví křesťané žijí tak, že spoléhají na sebe, což znají (pochází) z běžného občanského soužití, když si myslí, že nemohou na nikoho spoléhat. Jsou přesvědčeni, že na nikoho není spoleh. To bývá často pravda, ale v otázce spasení skrze víru to neplatí.

Jiný druh lidí zase říká něco podobného, přece však jiného. „Musím se snažit sám, musím žít čestně a svědomitě, a když na to nebudu stačit, Kristus mi pomůže tam, kde jsem selhal. To není nic jiného než odsouzeníhodný synkretismus, něco sám, něco odjinud.

Takový druh víry nemůže dosáhnout vítězství. Je to vlastně nevěra, která počítá s tím, že něco musím dosáhnout sám svým snažením, a až už nebudu mít sílu, Ježíš mi pomůže. Budu spasen částečně z víry a částečně ze skutků. Už jsme si řekli, že skutky předpokládal i Pán Bůh, ale ne jako příčinu, ale jako důsledek vděku za to, co křesťanovi Bůh slíbil, prostřednictvím víry. Skutky běžného života potom ukazují, jaká je naše víra.

Summa summarum

Výsledkem toho, co jsme poznali je, že se neúčastníme ničeho, co nemá „punc pravosti.“ A toho je dnes tolik, že nestačí být jen ostražitý. Také nestačí spoléhat se na sebe samého, ale musíme všechnu naději skládat v Bohu a Spasiteli Ježíši Kristu, a ne se obracet na nějakého svatého přímluvce. I pastýři, se mohou tvářit jako beránci, ale budou to vlci, kteří se snaží obelstít stádo, jako to dělají šelmy. Buďte pozorní a před takovými se chraňte. Budete-li respektovat všechna varování Písma, Bůh vás bude chránit a zachová vás. Způsobů jednání „tajemného Babylona“ je mnoho a zdaleka jsme všechny detailně nepopsali. To však ani nebylo záměrem tohoto pojednání. Jeho úkolem bylo, varovat v době konce před vším podezřelým, nesnadnočitelným a komplikovaným učením. „Způsoby Babylona,“ které spočívaly hlavně v nemilosrdném násilí na ostatních národech v pýše a nezřízeném chlubení zosobnil král Nabuchodonozor. Dnes je v občanském životě mnoho takových lidí v duchovní oblasti nevyjímaje. Bude na vás, abyste o „způsobech Babylona“ přemýšleli a odpověď si utvořili s přihlédnutím ke všem kriteriím Písma.

Bible nemá nic proti přičinlivosti, umění a znalostem. Takový byl Nabuchodonozor zpočátku, když však dosáhl určité výše úspěšnosti, přerostla v pýchu a pohrdání Bohem. Egocentrismus se stal smyslem jeho života. Bůh tehdy zasáhl, aby král měl ještě příležitost korigovat své postoje k Bohu. Vzpamatoval se a zaujal postoj, který už byl pro Boha přijatelný. Zprávu o tom podává „ministrský předseda“ Babylona, Daniel. Přibližně o 700 let později přichází na scénu světa „jiný Babylon,“ v podání vězně na Patmosu. To je ten ze Zjevení 14,8. Ten ale tak sebekritický jako historický Babylon nebyl a nikdy nebude. Historický i duchovní Babylon se postavily na odpor proti Bohu. Duchovní Babylon v něm stále setrvává a jeho označení to jen potvrzuje. „**Vicarius Filii Dei.**“ – Zástupce Boha na zemi. Takové označení je rouháním proti Bohu a přinese důsledky popsané, v několika verších následujících po v. 8.

Tento způsob pyšného jednání může postihnout kohokoli z nás v jakémkoli postavení ať ve společnosti nebo společenství věřících, bez rozdílu postavení a funkce. A co o důsledcích takového jednání říká Písmo?

1Petr 5,5. Jakub 4,6. „Bůh se pyšným protiví...“ Takovému nemůže být odpuštěno teď ani nikdy později. Proč? **Mat 12, 31. 32.** Jediná cesta ven z bludiště falešných ideologií a náboženství je spojení se s Bohem a Ježíšem Kristem. To je také hlavní myšlenkou všech tří nebeských zpráv pro člověka a zemi. I v osobním postoji Nabuchodonozora, představitele starého Babylona, je odpověď na otázku, proč mu nemůže být odpuštěno. Pýcha a domnělá soběstačnost tomu brání do chvíle, než si to člověk uvědomí. Uvědomí-li si kdokoli svůj stav a vztah k Bohu, podobně jako král Babylona, je to jediná správná cesta jak se vyhnout trestům, které dopadnou na dnešní duchovní Babylon. Duchovní Babylon našich dnů, jak je popsán v inspirovaném Slovu Božím, se nemůže svojí šikovností a svým „uměním“ z pavučiny bludů a pasti hříchu dostat. Ze šelmy beránka neudělá nikdo. A z nás lidí náchylných ke zlému, „světce“ také ne. Tak to na první pohled vypadá, když poctivě zhodnotíme svůj stav. Musíme sebekriticky konstatovat jako Pavel: „*Bídny já člověk.*“ A přece nemusí být všechno beznadějně ztraceno. Po slovech: „*bídny já člověk,*“ dodává: „*Děkuji Bohu skrze Jezukrista Pána našeho...*“ **Řím. 8, 24.25.**

Hříšní lidé mohou být ospravedlnění milostí a vírou v Ježíše Krista. To je skryto za slovy Pavla, „děkuji Bohu skrze Jezukrista.“ Ospravedlnění vírou v Ježíše Krista je hlavní myšlenkou všech nebeských poslů. Poznáme, že na nikoho v tomto směru nemůžeme spoléhat. Lidé dnes spoléhají na majetek, peníze, postavení, funkce a vliv a nevím na co ještě jiného. To všechno může do rána ztratit svou cenu. Vzpomínám si na to, jak jednoho dne na začátku padesátých let minulého století jsme byli ujišťováni, jak naše měna je pevná. To, co jsem viděl dva dny na to, bylo pro mne jako kluka, který chodil do měšťanky velkým překvapením. Po potoce plavalo velké množství bankovek, nemajících v té chvíli žádnou cenu. Otec mi potom vysvětlil, že jít vyměnit takové množství peněz by vzbudilo jen podezření, kde a jak k takovým částkám dotyční přišli. Byla stanovena hranice, do které byly peníze vyměňovány ve směšném poměru. Co bylo nad tuto hranici, nestálo za to s tím někam chodit. Tak se lidé raději smířili s často celoživotní ztrátou. Co to má společného s naším tématem, pomyslí si někteří. Chtěl jsem tím jen ukázat, jak to končí, spoléhali člověk na moc a sílu peněz, jako na jedinou konstantu a záchranu.

Ve zmatcích doby, tak nás učí Bible, není moudré spoléhat na cokoli, co nabízí doba, čas a svět. Svět je Babylon, a je úplně jedno, zda jde o světský nebo náboženský. Babylon má ve svém arzenálu nepřeberné množství triků a mění je, jak je to v tu kterou dobu potřebné. Práví ctitelé Boha a Krista, ale i ostatní lidé, by měli na toto varování Božích poslů zareagovat. Jak? Spoléhat na ospravedlnění vírou v Ježíše. To zase ale není tak atraktivní jako triky Babylona. Jak jsme si ukázali moc a síla vlivu peněz, je omezená, byť se jevila jako základ, na němž by se dalo něco vybudovat. Nakonec se stane pro mnohé modlou, které se budou klanět. Co takové lidi čeká, to se dozvíte později, když vydržíte. Kdo by byl nedočkavý a nechtěl čekat, odkazují na pátou kapitolu apoštola Jakuba. Není pochyb, že oči pro pláč zbudou každému, kdo podlehl trikům Babylona, bude už ale pozdě. Politickému Babylonu snad už dnes nevěří nikdo nebo málokdo. Realita dneška nás o tom přesvědčuje. Ale duchovno se chová jinak než političtí aktéři. Duchovní Babylon poznamenává duši člověka a zanechává těžko odstranitelné škody. V této oblasti platí jiné zákonitosti než v reálném světě. Ale i to je možné. Jak? V posledním poselství o tom budeme hovořit. ■

F. POSLUŠNÝ

NAŘÍZENÍ - MANDÁTY - VÝNOSY

...a taktéž VYHLÁŠKY... To vše, co jsem zde uvedl, vydává někdo (ten), kdo vlastní určitou svrchovanou moc, případně jí byl pověřen, nebo podvodem uchvátil: Starosta, primátor, prezident, král, císař, papež, ministerský předseda...

Čtenář se může zeptat, proč jsem se rozhodl napsat takový článek o lidech u moci? Je to dobrá otázka a pokusím se ji vysvětlit. Motivovala mne k tomu série přednášek „POSLEDNÍ POKOLENÍ.“ Vedl je horlivý černošský kazatel Jeremiah Davis v Peru (Jižní Amerika). Předpokládám, že kdo je sledoval na internetu, vzpomene si na ně...

Přítomnost a minulost

V současnosti máme k dispozici nejrůznější technické elektronické pomůcky, kterými lze bleskově doručit různá nařízení, výnosy, informace... do celého světa.

Vraťme se však do doby minulé, ve které technika a poznání neexistovalo (Da12,4). Otázka proto zní: Jakým způsobem se ve staré době šířily nejrůznější výnosy a nařízení? Nejdříve se vracím do svého mládí (dětství), asi o 80 let zpět... A pak postoupíme do ještě mnohem staršího období...

Bydleli jsme ve vesnici na Slovensku, v ulici mající pouze sedm domů a to jen na jedné straně. Najednou jsme zaslechli bubnování... Tímto nástrojem svolával obecní zřízenec občany, aby si vyslechli informace rychtáře obce – starosty. Zastavil se, vytáhl „vyhlášku“ a četl: „Dává se ve známost všem občanům...“ Když skončil, několikrát ještě rozezvučel bubínek, a odebral se na další místo...

Nyní, jak jsem už předznamenal, vraťme se zpět – jak „stín na Achasových slunečních hodinách“ (2Kr 20,11), do některé starozákonní doby a budeme se zajímat, jakým způsobem se tehdy rozšiřovala nařízení, mandáty...

V historii naší Země byly vydány mnohé kruté výnosy, často zamířené proti určité skupině lidí, kteří byli panovníkům nepohodlní, překážející a nežádoucí. Pátrejme po nich!

1/ FARAONŮV PŘÍKAZ

Kolem roku 1600 př. Kr. byl vydán genocidní výnos, dle kterého měl být každý narozený hebrejský chlapec usmrčen! „I poručil král Egyptský babám Hebrejským... Když budete pomáhat ženám Hebrejským při porodu, a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabít ho...“ 2M 1, 15.16. Toto nařízení se vztahovalo i na syna, který se právě narodil manželům z levitského pokolení, Amramovi a Jochebed. Ukrývali ho tři měsíce, „neboť se nebáli královského nařízení.“ Žd 11,23

Kdo byli „Hebrejci“ žijící v Egyptě? Nežili snad v Egyptě i lidé jiných národností? Proč právě Hebrejci byli nežádoucí? Podívejme se na to...

Hebrejské etnikum - jak se tam dostalo?

POZNÁMKA: Dřív, než budu v práci pokračovat – v historii Egypta a Hebrejců = Izraelců, chci poznamenat, že najít přesné historické body týkající se časových období, je problematické. Hledal jsem v různých záznamech a zjistil jsem, že se v letopočtech rozcházejí! Z toho důvodu časovou událost uvádím slovy, snad, kolem roku, pravděpodobně...

Název Hebrej, Hebrejec se v Bibli poprvé objevuje v 1M 14,13 a byl jím označen Abraham. „Přišel pak jeden, který byl utekl a zvěstoval Abramovi Hebrejskému...“ Hebrejec byl Izraelec, jehož tak pohané s určitou dávkou

opovržení označovali (1M 39,14; 41,12) ten, kdo nemluvil jejich jazykem, kdo do jejich země přivandroval, přistěhoval se odjinud...

To, že Hebrejci přišli – nastěhovali se do Egypta jako potomci Jákobovi z Ur Chaldejských, je jasné! Biblická informace, že „v Egyptě povstal nový král, který neznal Josefa“ (2M 1,8) je velice důležitá! Jak je možné, že neznal Josefa? Nebyl snad Josef známý Egyptanům jako zachránce před hladem? Za jakého krále se stal ministrem zásobování a byl povýšen do tak vysokého stavu slovy: „...stolící toliko královskou vyšší nad tebe budu“ (1M 41,40)? Kdo pozval jeho rodinu i jeho otce Jákoba do nejlepšího území v Egyptě, aby se tam nastěhovali „kolem r. 1700 př. Kr.“? Biblický. slovník 2, str. 1394, KALICH.

A na téže straně je současně o Egyptě uvedeno následující: „Hyksósové se zmocnili Egypta kolem r. 1680 př. Kr. a vytvořili XV. a XVI. dynastii.“ Před vpádem Hyksósů vládli v Egyptě původní egyptští králové různých dynastií.

Získali jsme nový název národa – Hyksósové, kdo to byl? Slyšeli jste už někdy toto slovo? „Do Egypta vtrhli na sklonku 18. století. Zmocnili se nilské delty a prohlásili se za egyptské krále... Panství Hyksósů svrhl kolem roku 1570 Ahmóse I.“ ABC Světových dějin. ORBIS, Praha 1967, str. 19. O tom odkud přišli se odhady historiků různí... Jak je vidět, Hyksósové, tedy některý z jejich králů – vděčili Josefovi za odvrácení hladomoru a z tohoto důvodu pozvali Jákobovu rodinu do Egypta – nilské delty...

Když se zamyslíme nad skutečností, že se jich přistěhovalo pouze 70, včetně Jákoba a Josefa tam vládnoucího (Sk7,14+ 2M 1,5), je až překvapující, že i když byli nasazeni na těžké otrocké práce, zaplnili Gésen, zemi svého přebývání, až se stali postrachem pro Egyptany! 2M 1,7-11. V době jejich exodu z Egypta, po 430 letech byl jich obrovský počet: 2M 12, 37. 38.

Uvažovali jste někdy, proč nařízení mělo likvidovat pouze chlapce? Satan, který k tomuto zločinu použil faraona, dobře věděl, že v Jákobově rodokmenu je syn Juda, z kterého se měl narodit i David, a chtěl tím zabránit i narození Pána Ježíše, Vykupitele. „Původcem tohoto nápadu utracovat židovská nemluvnata – byl satan. Věděl, že z Izraele se má narodit vysvoboditel (Mojžíš). Proto svedl krále, aby zabíjel jejich děti...“ PP 175/242 angl.

2/ BABYLONSKÁ PLÁŇ DURA

Vzpomínáte si, co velkolepého se na této pláni událo kolem r. 600 př. Kr.? Bible nám odhaluje a popisuje velkou slavnost – vysvěcení obrovské sochy o těchto rozměrech: Výška asi 30 m (jako desetipodlažní dům) a šíře asi 3 m. Toto monstrum z čistého zlata dal zhotovit a postavit na této pláni babylonský král Nabuchodonozor. Pak vydal příkaz, nařízení, aby se k této slavnosti vysvěcení obrazu shromáždila „všechna knížata, satrapové, prefekti, nádchové, soudci...“ a klaněli se této modle.

Svěcení se dělo za doprovodu hudby a zpěvu. Král pamatoval na všechny drobnosti týkající se slavnosti... Když zazní zvuk hudebních nástrojů, všichni mají padnout na zem a klanět se. Kdo se nařízení nepodřídí, bude vhozen do rozpálené pece...A nerespektovat tento výnos, si každý dobře rozmyslel.

Za doprovodu hudby, „Všichni lidé sklonili svá kolena před modlářským symbolem lidské moci. V modlářském zástupu byli tři mužové, kteří byli pevně odhodláni se soše neklanět, rozhodli se, že nezneuctí Boha nebes. Jejich Bůh byl Král králů a Pán pánů, nebudou se klanět žádnému jinému...“
PK 332/506 angl.

Tito tři byli ihned u krále obžalováni. „Ty králi, vynesls výpověď, aby každý člověk... který by nepadl a neklaněl, aby uvržen byl doprostřed peci ohnivé, rozpálené.“ Da 3, 10. 11.

Dále u Da 3 ve verších 8+12 je „vypíchnuta“ – králi důrazně sdělena jejich náboženská příslušnost „Židé“ a jsou dokonce „představeni krajině Babylonské...“

Jsem toho názoru, že tito slídilové a žalobníci se rozhodli sledovat jejich vztah ke zlaté soše, zda Sidrach, Mizach a Abdenágo uposlechnou králův příkaz... Počítali s tím, že jako pravověrní Hebrejové, se před modlou nepokloní!

BYLO TO NĚCO PODOBNÉHO, JAKO KDYŽ ZA KRÁLE Daria, Danielovi kolegové na něho nastavili past, aby ho fyzicky zlikvidovali tím, že ho uvrhnou do jámy hladových lvů. Da 6.

Král si dal tyto věrné předvést a pohrozil jim ještě rozpálenější pecí... Sidrach, Mizach a Abdenágo jeho rozkaz opět neprovedli. Tuto jejich věrnost a oddanost Bůh odměnil. Ten Bůh, o kterém se král posměšně vyjádřil: „Který je ten Bůh, který by vás vytrhl z ruky mé?“ (Da 3,15) – „Přítomnost jejich Spasitele, je uchránila před úhonou. Jen jejich pouta shořela.“

Vraťme se ještě jednou **k rozpálené peci**. Tato hrozba byla pro shromážděný dav velice účinná. Musíme si ovšem uvědomit, že v Babylonské říši žilo mnoho národů, a každý z nich měl své vlastní bohy, před kterými se skláněl, a uctíval je. Ovšem nyní, na poli Dura jim bylo představeno nové božstvo, kterému měly projevit nejvyšší úctu! To pro ně nebyl problém.

Hudba měla vždy své kouzlo a má až doposud. Hudba dokáže uvést lidi do tranzu... a ti pak, jako omámeni drogami, padají na zem. A jelikož na poli Dura byli vyznavači různých božstev, tuto „jednotu“, která se tam projevila, nazýváme „pohanský ekumenizmus!“ V Babyloně spojil všechny národy. Nepřipomíná vám to něco ze současnosti? **Křesťanský ekumenizmus!!** On spojuje všechny církve... A jaká hudba a zpěv zdomácněly v různých církvích? Žel, že proniká i do našich řad. Vidíme, slyšíme?? Podbarvená rockem, metalem...

3/ PERSKÝ MANDÁT - VÝNOS

Tato událost nás vede asi do r. 480 před Kr., kdy vládl král A (ha)sverus (Xerxes). Aman, jeho nejvyšší ministr, pravděpodobně z rodu Amalechitů, úhlavní nepřítel lidu izraelského, podvodným způsobem vymámil na králi likvidační mandát proti Židům, roztroušených ve stodvaceti krajinách této obrovské říše! Jaké bylo obvinění?

„Je lid jakýsi, rozptýlený a roztroušený po všech krajinách království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostříhají. Proto králi, není užitečné ponechat jich... Tedy král snav prsten svůj s ruky své a dal jej Amanovi ... nepříteli Židovskému.“ Est 3, 8. 10.

Prosím, dobře se nad Amanovým **obviněním** zamyslete!! Král si ovšem neověřil pravdivost obvinění. Aman se dal ihned do „práce.“ Proto povolal písaře – všech národností, aby byl výnos rychle rozeslán do všech národů a národností říše.

Bdělý a milostivý Bůh bděl nad svým lidem a z toho důvodu pracoval na likvidaci Amanova plánu. Použil k tomu Mardochea, který kdysi zachránil krále...

Satan v té době použil Amana, bezohledného muže, který měl v Medo-Perské říši velkou moc, k tomu aby mařil Boží úmysly. Aman pociťoval silnou nenávist proti Židu Mardocheovi. Mardocheus nespáchal nic zlého, odmítl jen prokazovat mu božskou úctu. Amanovi bylo málo vztáhnout ruku na Mardochea samého, zamýšlel vyhubit všechny Židy, kteří byli v celém království Asverově. "Est 3, 6. PK 395/599-601 angl.

Na scénu dění této hrozné doby přichází právě Žid Mardocheus, když se král zvláštním způsobem dozvěděl, že Mardocheus odvrátil „atentát,“ kterým ho chtěli připravit o život jeho dva komorníci... Est 6, 1-6. Bůh zasáhl v pravý čas a Židé byli novým královským výnosem zachráněni! V tomto náhlém zvratu událostí, sehrála velice důležitou roli i královna Ester...

4/ ZVLÁŠTNÍ NAŘÍZENÍ ŘÍMSKÉHO CÍSAŘE - CO ZPŮSOBILO?

O tomto nařízení se zmiňuje Lukáš: „I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všechen svět.“ L 2, 1. Překladaelé uvedeného textu nejsou jednotni. Někteří uvádí „celý svět“ jiní pouze „svět“ a další „Římskou“ říši.

Já se kloním k názoru, že římský císař nemohl vydat nařízení zemím, které nepodléhaly pod jeho korunu. Uvědomme si, že Římská říše byl obrovský kolos, sahající od Španělska, až ke Kaspickému moři. Ano, dal se do pohybu „celý svět“ – „svět“ v římském impériu, kterému vládl Augustus.

Tento pohyb národů se uskutečnil právě v době, kdy se na Božích hodinách přiblížila „plnost času,“ doba, kdy se měl narodit zaslíbený Mesiáš, Spasitel Ježíš Kristus, který byl zdrojem naděje, počínaje od ráje až do chvíle nařízení vydaného císařem Augustem!...

Toto nařízení se vztahovalo i na Josefa a Marii, bydlící v Galileji. Proto se vydali na cestu „do města Davidova, které se jmenuje Betlém,“ odkud jejich rod pocházel. „Kristus sa narodil jako poddaný dvoch pánov – jedného

silnejšieho a vzdialenejšieho v Ríme a druhého nečestného a blízkeho v Judei..." Giovanni Papiny, Život Krista, str. 28

„I stalo se, když tam byli (Josef s Marií), naplnily se dnové, aby porodila. I porodila Syna svého prvorozeného..." L 2, 6. Radostnou zprávu o narození Zaslíbeného, ohlašovali andělé nadšeným zpěvem pastýřům, hlídajícím v té krajině svá stáda... Tito věřící mužové ihned spěchali poklonit se Králi z Davidovy dynastie.

Dalšími byli mužové z východu, z Babylónie, kteří studovali pohyb hvězd na jejich drahách nekonečným vesmírem. Na cestu se dali sice hned, když spatřili „Hvězdu z Jákoba," aby Mu přinesli bohaté dary. Když dorazili do Jeruzaléma, vstoupili do královského paláce Herodova a otázali se „Kde je narozený ten král Židovský" (Mt 2, 2) – nastalo zděšení! Herodes se chvěl strachy, jako kdysi poslední babylonský král Balsazar, když nečekaně spatřil na zdi svého paláce část ruky, která psala na omítku neznámá slova...

Herodes měl strach, že přijde o svoji královskou korunu a trůn. Když se od židovských kněží dozvěděl, že se má dle proroctví narodit v Betlémě, odeslal tam mudrce z Východu se slovy: „Vyperte se pilně na děťátko, a když ho naleznete, zvěstujte mi, ať i já přijdu, pokloním se jemu.“ verš 8.

Za krásnými slovy ukrýval v srdci „meč," protože měl v úmyslu co nejrychleji svého soka odstranit! Kdo Herodes Velký byl? „Nebol ani Žid, ani Grék, ani Riman. Bol Idumejec: Barbar, který sa plzil před Rímom, opičil sa podlá Grékov, aby si čo najlepšie zaistil vládu nad Židmi. Ako syn zradcu zmocnil sa vlády, ktorú urval nešťastným posledným Hasmanovcom..." G. Papiny, str. 29

Dozvěděli jsme se, že Herodes Velký byl Idumejec, tj. Ezauovec, syn Rebeky a Izáka, bratr Jákobův! Podívejme se ještě jednou, jak se o něm – o jeho charakteru – zmiňuje Papin: „Keď sa dozvedel od mudrcov, že sa narodil kráľ židovský, jeho barbarské srdce sa zachvelo strachom. Keďže videl, že sa astrológovia nevracajú, aby mu označili miesto, kde sa zjavil nový vnuk Dávidov, nariadil, aby pobili všetky nemluvniatka narodené v Betleheme. Jozefus Flavius o tomto poslednom výčine kráľa mlčí: ...ale ten, ktorý bol schopný zavraždiť svojich synov, nebol by schopný zahubiť synov, ktorých nesplodil?" G. P. str. 20, Život Krista

„Slavný Král se snažil a vzal na sebe lidskou podobu... Andělé se obdivovali slavnému plánu vykoupení. Byli zvědaví, jak národ Boží přijme Božího Syna, který vezme na sebe lidskou podobu... Jeruzalém však nebyl připraven, aby uvítal svého Vykupitele... Jen nemnozí toužili uzříti Neviditelného. A pro ty bylo určeno poselství nebes...“ TV 23/43.44. angl.

Ano, když se dostavil čas Ježíšova příchodu, Jeho narození, vše se dalo do „pohybu.“ Tento ČAS nastavil na svých hodinách Ten, který je věčný! Jeho perfektní hodiny se nikdy neopoždují, případně nepředbíhají a nemusí je „upřesňovat.“

ZÁVĚREČNÝ - ZPĚTNÝ POHLED NA...

...vydané nařízení, holocausty, které se uskutečnily, případně se nestaly... a na **poslední**, který už na dveře dějin klepe a **domáhá se, snaží** se na jeviště dějin co nejrychleji vstoupit!!! Zj 13, 16, 17.

Pod názvem článku NAŘÍZENÍ, MANDÁTY, VÝNOSY... jsme studovali z biblického pohledu několik...

a) Za egyptského faraona, který „neznal Josefa,“ zachránce před hladomorem...

b) Za krále Nabuchodonozora, panovníka nad Babylónií...

c) Za královny Ester, kdy mocný Bůh JHVH zvláštním způsobem zablokoval perský výnos, neboť „On viděl a zařídil“ 1M 22, 8.

Poznámka: Porovnejte si ve svých Biblích, jak je přeložen text 1M 22, 14. Pravděpodobně je použito slovo Hospodin! Kdežto Roháček ve slovenské Bibli překládá správně Jehovah – jirech a podobně i angl. překlady. A EGW ve svých knihách PP a 6T taktéž Jehovah... ovšem v angl. překl. Kdežto v češtině je Hospodin. V angl. se jedná: PP 153:117, 305: 6T 166

d) Za Herodesa Velkého, vazala římského císaře, který se snažil odstranit svého soka, narozeného Ježíše, krále Židů...

1) Nevím, zda jste si při čtení článku všimli (uvědomili), – proti komu, proti jaké skupině lidí, byly zákony namířeny. Vždy se jednalo o „nepohodlné,

překážející, obtížné..." kteří se v určitých případech nepodřídili světským zákonům, neboť především ctili Boží Zákon! Proto je bylo třeba zlikvidovat. Byli to lidé, kteří „odněkud“ přišli – „migranti.“

Ve zmíněných pojednáních se vždy jednalo o „Hebrejce“ = Židy, Izraelce. Výraz „Hebrejec“ označoval kontrast, rozdílnost od „domácích“ obyvatel. (Podobně jako se dosud pohlíží na Romy). Ano Izraelci, Židé měli jiné zákony, kterými se řídili...

2) Nyní vstupme v myšlenkách do „holokausu,“ který bude zaměřen proti lidu ostatků! **Podobně i my, „Hebrejci“ doby konce** máme se řídit ZÁKONEM – Desaterem, které vydal svatý Bůh na hoře Sinaj. **Musíme být lidem výjimečným,** (4M 23,9.) nejen „nemít jiné bohy,“ ale i k vůli svěcení SOBOTY, kterou Bůh – už „na počátku“ oddělil od všedních, pracovních dnů týdne a požehnal ji. 1M 2, 1-3.

Se všemi čtyřmi příběhy starozákonního Božího lidu, budeme mít něco společného **v době, která je „ve dveřích!“** Podobnost bude spočívat v osočování. Nebudeme se přizpůsobovat většině, jako ti tři zásadní mužové v Babylónii na poli Dura!

Nejen SOBOTA bude zkušebním kamenem věrnosti Bohu. V době nedělních zákonů, budeme čelit obviněním, a přírodní katastrofy ve světě budou „připisovány“ na náš účet, protože nejsme ochotni se podříditi papežské neděli, pohanskému dni Slunce... Ti tři na poli Dura „vyčnívali“ z davu, klanějícímu se soše. Proto **jako nepřizpůsobiví budeme postaveni „mimo zákon,“** který až doposud chránil nejen nevěřící či různě nábožensky orientované, ale i ASD!

Být „mimo zákon“ znamená, že nebudeme moci kupovat ani prodávat, neboť jsme se nesklonili a neklaněli „před šelmou a jejím obrazem.“ Zj 13, 15-17.

V této nelehké době budou věrní pod „ochranou Nejvyššího“ – pod ochranou „Knížete Michala“ Da 12, 1. Pod Jeho pravici budeme tak bezpečni, jako ti tři „nepřizpůsobiví“ Hebrejci v „peci ohnivé.“ Amen ■

SILNÉ ŘEČI SE HODÍ KE KAŽDÉMU

chlapovi, jako koňský ocas. (Valašské přísloví)

„Moudřejší je lenivý u sebe sám, než sedm odpovídajících se soudem.“

Př 26, 16. ^{BK}

„Lenoch sám sobě připadá moudrý nad sedm rádců zkušených“ ^{B21}

Ten věčný strach, na misce vah, převáží šašek počmáraný – tato slova má ve své závěrečné písni v komediálním pořadu, komik Bolek Polívka. I kultura má svoje vymezení-patří k ní i umění, které pomáhá žít. Někdy se setkáváme s hebrejským slovem čachry, to znamená podvody, které mají škodlivé důsledky. K tomu, abych si to nerozházel u Pána Boha a neurazil satana, patří taky výraz čachrování. Tento postoj nám často nabízí nejen duchovní svět, ale často i věda. Když budeme vycházet z biblické pravdy, která říká: „Na počátku bylo slovo, a to slovo bylo u Boha, a tím slovem byl Bůh,“ tak nás Bůh přivádí k moudrosti, jejímž počátkem je Boží bázeň. Stejně jako si vědci neví rady s parazitologií, tak ani v duchovní oblasti není jasné, co s duchovním zlem, protože duchovní nepřítel parazituje v imunitním systému člověka, a výsledkem jsou vážné nemoci. Východisko pro vědu i otázku tělesného i duchovního zdraví můžeme nalézt ve slově Pána Ježíše: Beze mne nic neuděláte.

Neznám hroznější a tvrdší řeč, než tu, kterou pronesl Stvořitel všeho - míra - sám Ježíš Kristus v podobenství o hřivnách, viz L 19, 27. „Ty pak nepřátele mé, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem, a zmordujte přede mnou.“

V podobenstvích o hřivnách u Matouše v 25. kapitole a u Lukáše v 19. kapitole se dozvíme, kdo jsou Ježíšovi nepřátelé. Jsou to služebníci, kteří obdrželi od Pána Boha jednu duchovní hřivnu, v ceně 36 kg stříbra, kterou ukryli nebo zakopali. Jsou nazváni služebníky zlými a lenivými. Boží slovo o lenivých říká: „Jako ocet zubům, a jako dým v očích, tak je lenivý těm, kteří jej posílají. Lenivý žádá a nic nemá, duše pracovitých zbohacuje.“ Cesta lenivých je jako plot z trní. Lenivý chce i sám sobě umřít. Ale existuje ještě něco horšího než lenost: „Lenoch sám sobě připadá moudrý nad sedm rádců zkušených.“ ^{B21} Horší než lenivým je připadat si moudřejší, než zkušení rádcí. Písmo říká: „Od Hospodina je soud jednoho každého.“

Jsme v situaci, o které hovoří nadpis tohoto tématu. Pořád se pohybujeme v oblasti zacházení s jednou hřivnou. Hospodin je Bohem každého člověka, je Bohem osobním, a osobně se podílí na jeho vykoupení – na události všech událostí, která je tajemstvím našeho vševědoucího Boha, a bude předmětem studia na věčnosti, kde kraluje Bůh.

Položili jste si někdy otázku, proč byl zničen první i druhý jeruzalémský chrám? Nebo jste chtěli vědět, jaký byl rozdíl mezi J. V. Stalinem a Adolfem Hitlerem, a co hrálo v jejich životě důležitou roli?

V roce 1968 bylo na ČT2 řečeno, že A. Hitler se velmi obával protestantských křesťanů, ale ti, až na malé výjimky mlčeli. Mnoho lidí na Hitlera sázelo, jako na člověka.

Moje nejstarší dcera si vzala ruského učitele, jehož otec i děda padli ve válce. Oba, jeho otec i matka měli velmi hezký postoj ke Stalinovi – oni totiž i celý pravoslavný národ se za něj modlili. Když se za někoho modlíte delší dobu, zjistíte, že ho máte rádi. Když jsem se setkal s matkou manžela mé dcery, poznal jsem, že to je hluboce věřící žena, která z úcty k Pánu Ježíši si ke každému pokrmu vzala chléb.

V obci, kde jsem se narodil, napsala jedna matka osobní dopis do rukou A. Hitlera s prosbou, aby jí vrátil syna, který odešel na nucené práce do Německa, protože má X hektarů pole, na které sama nestačí. Netrvalo dlouho a její žádosti bylo vyhověno.

Aby se lidé v 1. jeruzalémském chrámu zachránili (totéž platilo také pro druhý jeruzalémský chrám) stačilo, aby se podrobili babylonskému vládci, nebo římské nadvládě. Nikdo jim nebral jejich víru, akt podrobení se světské vládě přece patří i do duchovní oblasti – každá světská vláda má svůj základ na Božím přikázání. Je velice těžké odpovídat na otázku, co dělat když se světská vláda postaví proti desateru přikázání? Není. V takovém případě nám Bůh jasně říká, koho máme milovat především. Na prvním místě máme ctít a poslouchat Boha.

Náš boj není namířen proti žádnému člověku. Všichni máme společného nepřítele, který měl 10 hřiven – a všechny je zakopal – nebyl to člověk ale náš i Boží nepřítel. Brát si příklad z toho, kdo zakopal 10 hřiven, a zakopat tu jedinou, kterou mám, je neodpustitelný hřích.

Pán Ježíš – Mesiáš – přišel proto, abych měl víru i chuť tuto jedinou hřivnu kterou mám zdvojnásobit. Když budu hájit špatnou věc, o všechno přijdu. ■

br. P. ŠULÁK

Tvůrci pokoje

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny (Mt 5,9)

Vypráví se, že v první generaci mnichů Thébské pouště si mnich Avva Pahone pro sebe postavil chýši v údolí, neboť již příliš zestárnul. Svou dřívější celu na kopci předal Avva Georgovi. Brzy toho však litoval, protože viděl, jak stovky lidí přicházejí k Avva Georgovi, aby slyšeli slovo z úst tohoto světce.

Přemožen závistí, poslal k Avva Georgovi svého učedníka, aby mu vyřídil, že má celu ihned opustit. Učedník řekl Avva Georgovi: „Otec Pahone mě k tobě posílá se slovy pokoje a prosí tě o modlitby, neboť se velmi cení tvé zbožnosti.“

Když se učedník vrátil, Pahone se ho zeptal: „Řekl jsi mu, co jsem ti přikázal?“

Učedník odpověděl: „Jistě, řekl jsem mu, co si zasluhoval.“

Avva George zůstal nadále v cele na kopci a dál k němu chodily zástupy lidí. Pahone proto poslal učedníka podruhé. „Řekni tomu pokrytci, aby z mojí cely okamžitě odešel, jinak že ho odtud vyženu holí.“

Učedník tedy šel k Avva Georgovi a řekl mu: „Otec Pahone tě má velice rád. Požádal mě, abych tě ujistil jeho náklonností a vyřídil ti jeho požehnání. Dnem i nocí se za tebe modlí.“

Pak se učedník vrátil a svému mistru sdělil: „Vyřídil jsem mu od tebe všechno potřebné.“ A podobně se to opakovalo také potřetí.

Jelikož Avva George zůstal dál na svém místě, vzal Pahone hůl a šel Avva Georgého z cely na kopci vyhnat. Ale jeho učedník byl rychlejší, předběhl starého mnicha po jiné cestě a Avva Georgovi řekl: „Nedokázal jsem svého mistra zadržet, třebaže je starý, právě vystupuje na kopec, aby se od tebe vyprosil požehnání.“

George se tedy vydal naproti Pahonemu, a ještě zdáli, jakmile ho spatřil, před ním poklek a zvolal: „Děkuji ti za ta mnohá poselství lásky, která jsi mi poslal po mém učedníkovi. Nejsem jich hoden a tvůj příchod ke mně na kopec je pro mě zvláštním vyznamenáním.“

Tu se Avva Pahone dověděl, jakým způsobem vyřídil učedník jeho vzkazy. Objal Avva Georgého a vrátil se do své chatrče. Tam novicovi řekl: „Až dodneška jsem byl tvým mistrem a ty jsi byl mým učedníkem. Od nynějška budeš učit ty mě, neboť znáš lépe cesty lásky.“ ■

Z knihy Richarda Wurmbanda *Reaching Toward the Heights*

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY

Skryté kameny v základech církve

ANGLIE 1519

Věřící vdova

V roce 1519 byla latina v Anglii jediným jazykem, kterým se smělo hlásat biblické učení. Avšak prostý lid hovořil anglicky. Horliví a vzdělaní věřící tajně překládali části Písma do angličtiny, které pak potají kolovaly po domácnostech. Pokud však byl někdo přistížen při takové činnosti, hrozilo mu upálení.

Takto stanulo před soudem šest mužů a jedna vdova, kteří spáchali vůči anglikánské církvi “mimořádně těžký zločin;” naučili své děti Modlitbu Páně a Desatero v angličtině.

Ze sedmi vězňů se soud smiloval jen nad vdovou, která byla nakonec propuštěna. Nikdo neprotestoval, byla sama a musela se starat o své děti.

Když vyslechla osvobozující rozsudek, přistoupil k ní soudní pochop Simon Mourton, aby ji vzal za rameno a vyvedl ze soudní budovy. V tu chvíli ucítil, že její rukáv obsahuje nějaký předmět. Ihned se ho zmocnil a předal ho soudu. Byly to listy s překlady Písma, ze kterých si vdova četla a vyučovala i své děti. Přestože jí byla dána ještě poslední příležitost vyhnout se trestu smrti, pokud se zapřísáhne, že už nebude více číst, ani své děti učit pravdám Písma přeloženého do angličtiny, vdova tuto nabídku odmítla. Její osud byl zpečetěn.

Krátce nato bylo šest mužů i s odvážnou vdovou připoutáno ke třem hranicím a zaživa upáleno. ■

Z knihy *Extreme Devotion, The Voice of The Martyrs*, 1995

Pozvánka na dvě studijní setkání

1. Téma: „144 000“

Přednášející: bratr TIMO HOFFMANN

Termín: 24. – 26. května 2019

2. Téma: Biblické obrazy v přírodě

Přednášející: bratr RONNY SCHREIBER

Termín: 12. – 14. července 2019

Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je na tato studijní setkání s evangelisty

Timo Hoffmannem a Ronny Schreiberem srdečně zván.

Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za Hřbitovem. Začátek je vždy pátek v 15 hodin, ukončení v neděli ve 13 hodin.

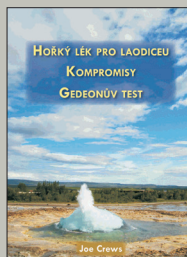
O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363, nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de, jaromar66@volny.cz**

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Cena nahrávek je 10,- Kč /1 CD + plus poštovné.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Hořký lék pro laodiceu

Výňatky z kázání evangelisty
Joe Crewse

Formát A5, 28 stran
cena 10kč

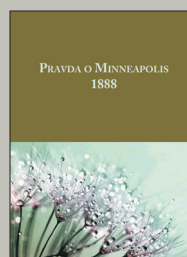

Poslední Boží varování

Steve Wohlberg

Zvolme si Ježíše Krista, ne želmu

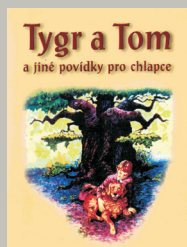
Formát A6, 40 stran
cena 10kč

Pravda o Minneapolis 1888

Důležitý a významný úsek dějin
Adventistů sedmého dne

Formát A5, 104 stran
cena 20kč

Tygr a Tom a jiné povídky pro chlapce

Soubor pravdivých
příběhů vydavatelů
Ellen, Jamese a Edsona
Whiteových

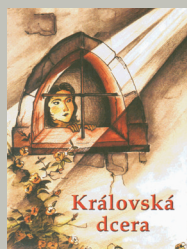
Formát A5, 152 stran
cena 50 kč

Spor o sobotu

Sedmý den je sobota, ale
my známe takový režim
týdne, podle něhož je
sedmý den neděle. Proč...

Formát A5, 48 stran
cena 25 kč

Královská dcera a jiné povídky pro dívky

Soubor pravdivých
příběhů vydavatelů
Ellen, Jamese a Edsona
Whiteových

Formát A5, 162 stran
cena 60 kč

Ve stopách velkého lékaře

E. G. WHITE

Tak, jako byl náš Spasitel,
jsme i my na tomto světě
proto, abychom sloužili
Bohu. Jsme zde, aby...

Formát A5, 360 stran,
cena 70 kč + porto

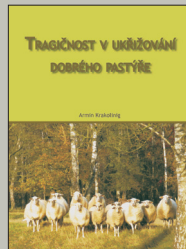

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji...
Z jakého důvodu je svět
ohrožován...
Jak je možné...

Barevné
Formát A5, 235 stran
cena 70 kč

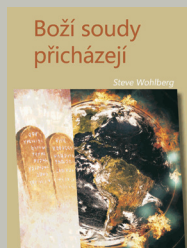

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolin

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám
Ježíš rozuměl svému příchodu,
učení, uzdravování, utrpení a smrti
pro nás a naše hříchy?

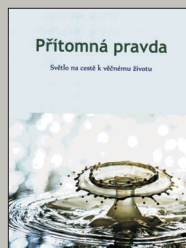
Celobarevné
Formát A4, 60 stran
cena 70 kč

Boží soudy přicházejí

Tato knížka obsahuje
dobré i špatné zprávy.
Ať tomu věříme, nebo ne,
život na této planetě se
zhorší a to do velké míry,
předtím.....

Formát A6, 40 stran
cena 10 kč

Přítomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto
jasné, že Bible je Boží
slovo. Víme však...

Celobarevné
Formát A4, 166 stran
cena 99 kč

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

Formát A6, 32 stran cena 10 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit svět jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran, cena 50 Kč + porto

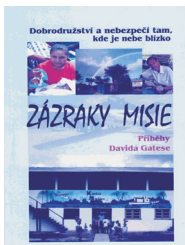

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha prorockí

Armin Krakolinig

Formát A4, 80 stran, cena 25 Kč + porto

Příběhy Davida Gase

díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

Půlnoční volání

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

Formát A5, 131 stran, cena 35 Kč + porto

Příběhy Davida Gase

díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

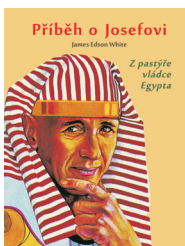

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

Formát A5, 180 stran Měkké desky: cena 25 Kč + porto

Příběh o Josefovi

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivě ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

Formát A5, 60 stran cena 40 Kč + porto

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

brožúrka Formát A5, 32 stran cena 15 Kč